

Drammens Tidende
9/4-1903

Indvielsen af Fiskum Kirke

foregik idag ved Hs. Oplærings-
bed Bislop Bang — Tilstede var
kommande af Menigheden, som Kir-
ken paa nogen Maade kunne rumme.
Af Distrikts Presten medre Provst
Edhoj, Pastor Ørve, Sogne-
præsterne Sønderaall, Bull,
Kvamde og Anilund, ref. Kap.
Magellen og Pastor Johannes-
sen. Deuden ibv. Sogneprest til
Fiskum, Riær.

Sogneprest Anilund holdt den fra
Kordøren, horeites Prøveten talte.
Derpaa læstes de anordnede Strift-
steder af Præsterne. Bistoppen
Vesteg saa Prædikestolen og holdt
Indvielsestalen i Tilføjning til
Gebrærbrevet Kap. 13, 20 — 21.
Da den gode Gyde, som dygtig-
gjør til al god Gjærning. — Pas-
tor Johannesen fra Modum
stuttede.

Efter Guds tjeneften blev nedens-
taende Sange, først af Sogneprest
Kvamde, særdeles smukt udførte af
et større Mandet Kor:

I. (Søndag morgen d. 12te janr.
1902: Kirken brænder).

Som: „Saa sønder og bær“

O Herre, hvad er det, jeg skuer?
I kulsorte røg over tag
der blander sig slukkende Iuer,
der vi skulde samles idag!
Ak Herre, ja stor er vor brøde, —
men vil du nu helt os forlade, —
vil aldrig du mer hos os bo?

Er dette en modvil, du sender,
mod ilden i menneskebarnd?
Den ild, som af lidenskab brænder,
har denne nu vækket din harm?
Du, som klædte markerne hvide
nu nyhg ved julenatstide,
Kom os og i naade i hul!

II. (Kirken bygges).

Som: „Løvet den Herre“

Stands kun din klage, lad høre nu lov-
sang for jammer:
hører du lyden af øks og af sag og
af hammer?

Herren er god, —
hør det hver sjæl, som gjør bod:
gerne Han bor i det hove

Taaet, som søk har nu alter sig
luevel af gruset,
Klokkerne kalder til møde med Herren
i huset:

«Kom far og mor,
tag med dig liden og stor,
naade og fred du dig hentes».

III. (Kirken indvies).

Som: „Saa, herde er en bær“

Kom, o Herre, fyld dit hus!
Fyld det med din naad og gave:
sjæl, som lær var syndens slave,
rør ham midt ved naadens sus,
sjæl, som frygtet mer at sanble,
sjæl, som længtet efter Gud,
lær dem tro, ja lær dem juble,
som naar fugl af bur fløi ud.

Kom i naade, pryd dit hus!
Bedste pryd er fulde bænke;
storste fryd det er at sænke
sig med al sin usselhed
ned i naadens dybe vande —
og saa frelst og frisk og fri
vandre glad med løftet naade
livets vei til himmelby.

Kom med magt og fyld dit hus!
Hent til dine lyse sale
dem, som stundet her i dale,
dem, som hviler nu i grus!
Lad dem se med tak tilbage
til det naadens hus paa jord,
hvor du under stridens dage
sanket ind til jubelkor!